

ind paa en Ølstat og en Omordning af Brændevinsbestatningen, thi der stod kun brugt Ordene: „Nye Bestatningslove“ i selve den af Folkethinget vedtagne Text. Saa var der ganske vist i Udvalgets Betænkning sagt, at Flertallet ikke havde Noget imod en Bestatning paa Brændevin og paa Øl indenfor en vis Grændse, men det var kun Flertallets Mening, som det sik svære for, Thinget havde kun sagt: „Nye Bestatningslove“. Lige overfor denne Tvivl og lige overfor den Betydning, som Afgjørelsen af, om det andet Thing vilde gaa ind paa saadanne Skattelove eller ikke, havde for vor hele Behandling af Toldloven, vare vi ligefrem nødt til, saaledes som vi ogsaa gjorde det i Dagsordenen i Fjor, at sige: Vi kunne ikke indlade os paa en Forhandling om Toldloven, inden vi se, hvorledes det gaar med Øl og Brændevinslovene. Og at vor Tvivl i saa Henseende ikke var ugrundet, det turde noksom fremgaa af selve det Lovforslag, som nu er sendt os, thi der er baade Bestemmelserne om Brændevinsbestatningen og om Skat paa bairisk Øl fuldstændig forsvundne. Jeg siger, at dette, at de saaledes ere forsvundne, at man nu ikke længere staar paa Grundlag af Enighed om, at Øl- og Brændevinsbestatning skal være Erstatningskatter for Nedgangen i Toldafgifterne, formørker i den væsentligste Grad Udsigten til, at et virkelig Resultat kan komme ud af Forhandlingerne om Reformen af de indirekte Skatter. Men hvad har man saa sat i Stedet? Ja, det er noget for dette Thing Nytt; det er nemlig Bestemmelser om en betinget og eventuel Afgang i Toldindtægterne udover de 4¹'s Millioner Kr. til et Beløb af henved 7 Millioner Kr. ialt, saaledes at dette yderligere Beløb skal bortfalde i en Række forskellige Mater, eftersom Toldindtægterne stige med et vist Beløb. Jeg skal nu først tillade mig at dvæle lidt ved disse forskellige Medsættelser, som saaledes skulle finde Sted i en ubestemt Fremtid, afhængig af, om Toldindtægterne maatte stige i et vist Maal. Deriblandt finder jeg da adskillige industrielle Artikler som Porcellan, Glasvarer, Bomuld- og Linned-Varer, Klæde, Papir, Tobak og deslige. Jeg vil i den Anledning tillade mig at sige, at jeg tror, det er med en Del forskellige Følelser, at en saadan Toldreform betragtes henholdsvis fra Handlende og i alt Fald fra forskellige Industri-drivende. I alt Fald er det gaaet mig saaledes, at naar en Toldreform har været paa Dagsordenen, er jeg bleven spurgt af dem: Er der Fare for, at den kan gaa igjennem? De have spurgt mig forhaabningsfuldt: Der er vel ikke Tale om, at den kan gaa igjennem? Og medens jeg i Fjor mente, at der virkelig

var en Mulighed derfor, har jeg ganske vist i Mar troet at kunne berolige dem med, at Udsigten var adskilligt fjernere. Det er ikke saa unaturligt, at denne Følelse gjør sig gjældende; thi det kan jo ikke negtes, at fra tidligere Tid har en vis Frihandelsaand gaaet igjennem Toldlovsforslagene, og Beskyttelsen for det nationale Arbejde, som bør være en af Grundsaetningerne for en Toldreform, har ikke i fornødent Maal fundet Anerkjendelse. Ogsaa fra dette Synspunkt vil, naar vi komme ind paa en indgaaende Forhandling af dette Lovforslag, dette trænge til en alvorlig Forandring netop i denne Retning, idet de Grundsaetninger, som Lands-thinget i saa Henseende har fastholdt, ingenlunde ere fyldestgjorte i tilfredsstillende Omfang; langt fra. Men jeg finder dog nok, at det er noget af det mest Hensynsløse imod den danske Industri, naar man endog saa vil lade Beskyttelsesloven være afhængig af saadanne rent tilfældige, uforudseelige Begivenheder, som f. Ex., om Statskassen har en vis høiere eller lavere Indtægt. Det er Noget, som forekommer mig aldeles uforvarligt, og jeg siger derfor kun som en mere detailleret Betragtning, at dersom der skulde blive Spørgsmaal om nogeninde at gaa ind paa dette, saa maatte i alt Fald alle Beskyttelsesafgifter holdes udenfor disse eventuelle Beløb, som der skulde være Spørgsmaal om at opgive. Der kan og bør ikke af Hensyn til den danske Industri være Tale om at udsætte den for saadanne Tilfældigheder, som bevirke, at den ligesom maa finde sig svævende i Luften, naar den ikke det ene Mar veed, hvorledes den vil være stillet, naar Finanssaaret er omme. Men det er kun en mere detailleret Bemærkning, hvorved jeg blot vil fremhæve det Beskyttelses-synspunkt, som heller ikke er tilstrækkelig været taget ved Forslaget. Men der er et mere principielt Synspunkt, naar vi overhovedet skulle gaa ind paa en saadan eventuel og betinget Afgang i Statsindtægterne, og jeg vil da for mit Vedkommende sige, at dette Princip frembyder store Betænkneligheder. Det er for det Første ganske i Strid med selve Toldindtægternes Natur. Det har den Mangel, at deres Beløb i det enkelte Mar ikke er sikkert. Man veed ikke, om man til næste Mar faar saa og saa mange Millioner flere eller færre. En god Høst kan forhøje og en daarlig Høst formindske dem med adskillige Millioner. Det er en Mangel; den bør derfor afhjælpes ved, at Overskudet i gode Mar benyttes til at dække Underbalancen i de daarlige Mar. Men hvis man nu, naar det er et godt Mar, skjærer af paa Indtægterne og ikke igjen for-